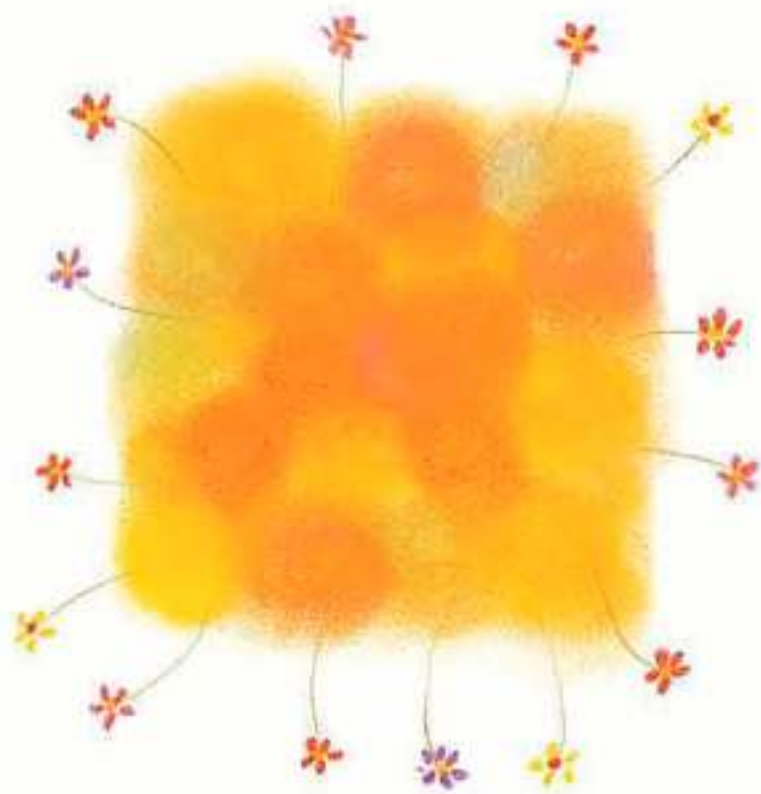

לא ענן, לא כוכב

מאת מהחדוקהט קאשקואלי

איור עלי מאפאקהרי

השמיים היו מלאי עננים. היו שם
עננים גדולים וקטנים, שחורים
ולבנים. האדמה הייתה יבשה מאוד.
העצים, הפרחים והארץ כולה
השתוקקו לגשם וציפו למים משמיים.
הענן הגדול ביותר הביט למטה ואמר
"ילדים, תתכוננו לזוז. הגיע זמן
להוריד גשם."

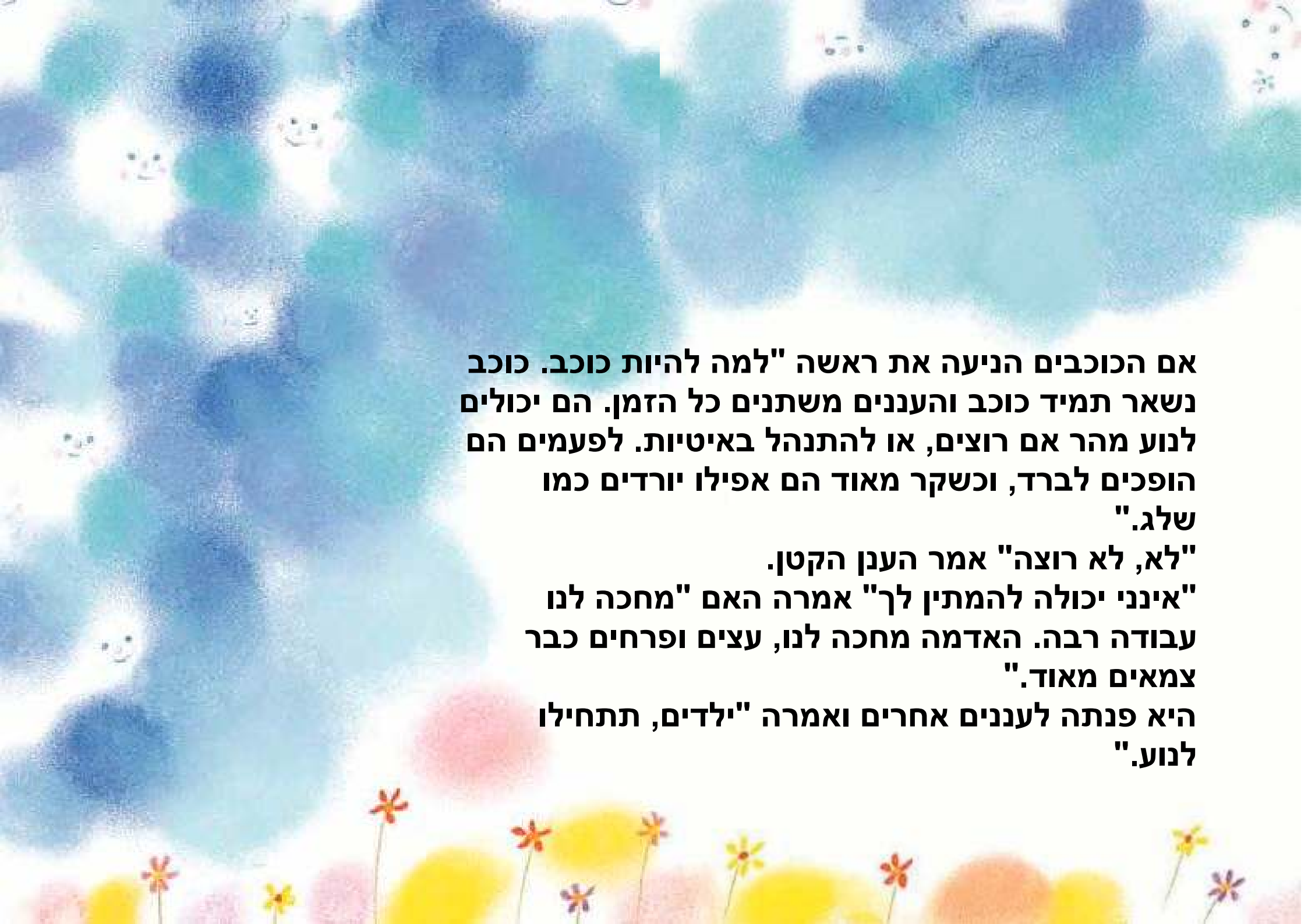
**העננים דחפו זה את זה, אבל אמא
עננה אמרה "תסתדרו לפי הגודל."
העננים נעמדו זה אחרי זה, מוכנים
לקפוץ אל האדמה. רק ענן קטן אחד
נעמד בצד.
הוא אמר "לא, אינני רוצה לרדת."**

אם העננים אמרה "אבל למה? זה הרי משחק נהדר. זוז, תהפוך לגשם, שב על מפל מים, שחה בנהר עד הים. ואז, כשהשמש תחמם את גופך תעוף שוב כענן. תראה כבר כמה זה נעים." אך הענן הקטן התעקש "לא, אינני רוצה. המשחק הזה לא מוצא חן בעיניי."

**"אז תשב בטל בפינה?" אמרה אם
העננים "עד היום עוד לא ראיתי ענן
שמתבטל. כל העננים נעים. הם עולים
ואחר כך יורדים בגשם לאדמה."
והענן הקטן אמר "אני לא רוצה
להתבטל. אני רוצה להיות לכוכב ולשבת
על כחול השמיים."**

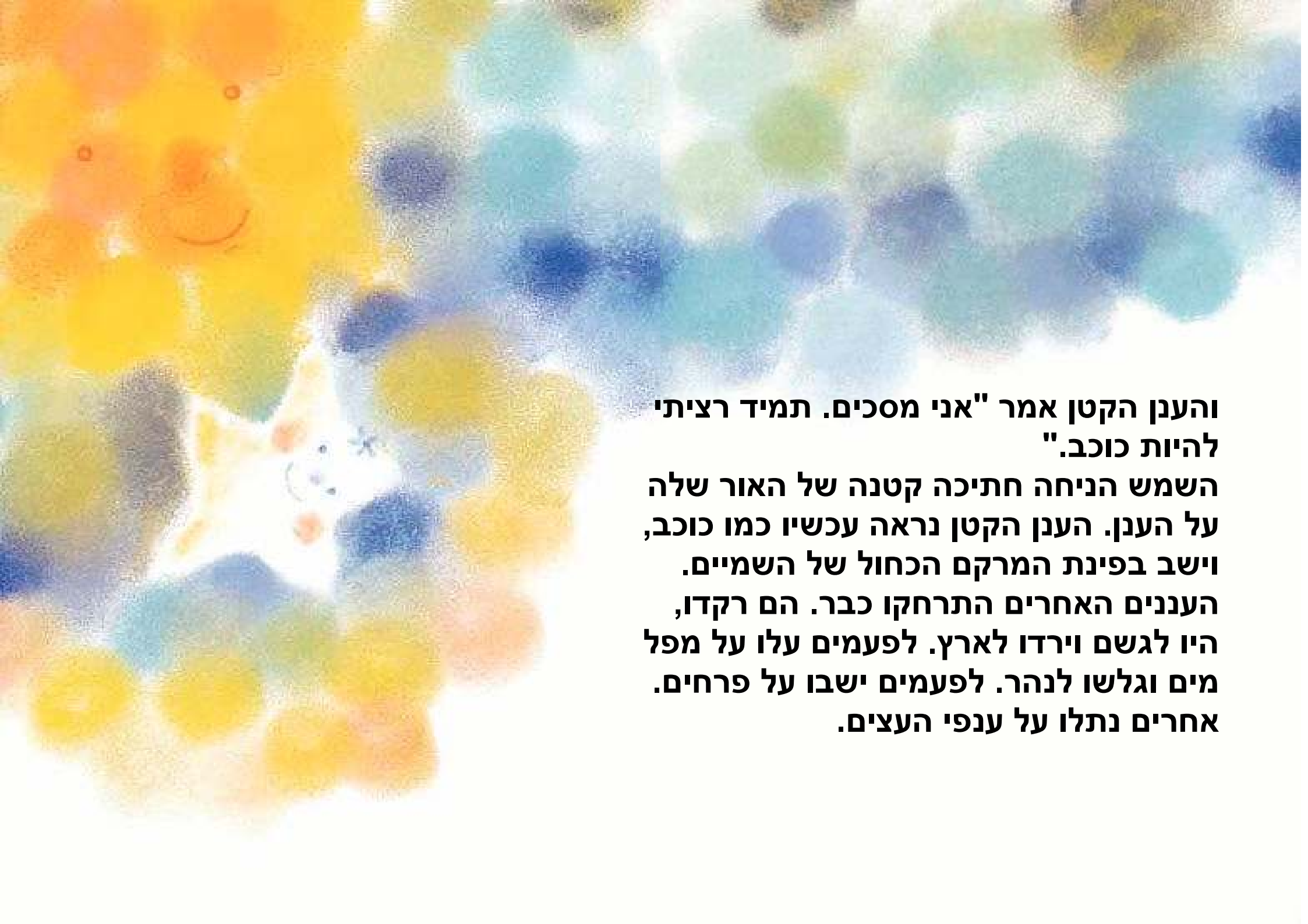

אם הכוכבים הניעה את ראשה "למה להיות כוכב. כוכב
נשאר תמיד כוכב והעננים משתנים כל הזמן. הם יכולים
לנוע מהר אם רוצים, או להתנהל באיטיות. לפעמים הם
הופכים לברד, וכשקר מאוד הם אפילו יורדים כמו
שלג."

"לא, לא רוצה" אמר הענן הקטן.
"אינני יכולה להמתין לך" אמרה האם "מחכה לנו
עבודה רבה. האדמה מחכה לנו, עצים ופרחים כבר
צמאים מאוד."
היא פנתה לעננים אחרים ואמרה "ילדים, תתחילו
לנוע."

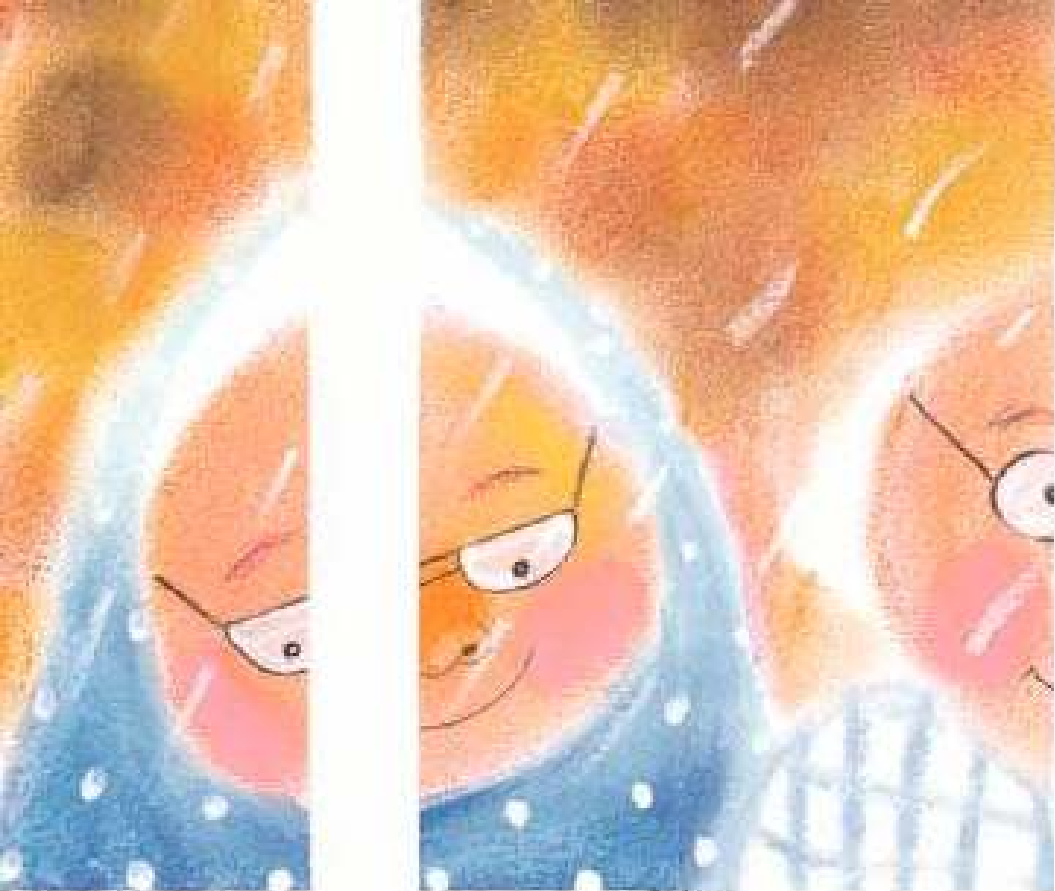

הענן הקטן זז הצדה והסתובב. הוא
התרומם ואמר לשמש שהביטה מרחוק
"תעשה אותי לכוכב, בבקשה."
השמש צחקה ואמרה "אינני יכולה
לעשות ממך כוכב, אבל אוכל לפעמים
להציף אתך באור שלי."
הענן הקטן הסכים ואמר "טוב מאוד."
והשמש הוסיפה "אבל תהיה הכוכב
הקטן ביותר שבשמיים. תהיה קטן כמו
קישוט על טבעת של ילדה קטנה."

והענן הקטן אמר "אני מסכים. תמיד רציתי להיות כוכב."

השמש הניחה חתיכה קטנה של האור שלה על הענן. הענן הקטן נראה עכשיו כמו כוכב, וישב בפינת המרקם הכחול של השמיים. העננים האחרים התרחקו כבר. הם רקדו, היו לגשם וירדו לארץ. לפעמים עלו על מפל מים וגלשו לנהר. לפעמים ישבו על פרחים. אחרים נתלו על ענפי העצים.

**לפעמים הגשם הציץ דרך חלונות
לחדרים. אנשים זקנים ונשים זקנות
הקשיבו ואמרו "הו, מוסיקה של
הגשם. הלוואי שהיינו שוב ילדים
ויכולנו לרוץ בגשם."**

**הילדים הושיטו את כפות ידיהם
וניסו לתפוס בהן מי גשם. יונים שתו
מים משלוליות בהן הגשם הצטבר.
הארץ נרטבה והתרעננה. כל החיים
התחדשו.**

**הנהרות התמלאו מים, המעיינות פרצו
ומפלי מים שרו את שירם. המים זרמו לים.
יום אחד השמש חיממה את המים, הם
הפכו לאדים וחזרו לשמיים. שם הם נעשו
לעננים, קיבלו צורות חדשות ושחו בשמיים
כחולים.**

**הענן הקטן זעף ממרחק. הוא הביט בצער
על העננים. הוא לא היה כוכב ולא ענן.**